

OBSAH

Úvod.....	4
Sadovnické úpravy	5
Druhy zeleně	5
Zakládání a údržba zeleně	6
Příprava půdy pro založení sadovnické úpravy	9
Cesty v sadovnických úpravách.....	10
Květinové zídky	10
Skalka.....	11
Vodní stavby.....	11
Doplňkové stavby a vybavenost.....	12
Hřiště a cvičiště.....	12
Výsadba a ošetřování okrasných dřevin.....	14
Zakládání a ošetřování živých plotů.....	19
Výsadba a ošetřování růží	21
Použití květin v sadovnických úpravách	22
Zakládání a ošetřování trávníků.....	24
Okrasné školkařství	28
Rozmnožování a vypěstování listnáčů.....	29
Rozmnožování a vypěstování jehličnanů.....	32
Dobývání, balení a expedice okrasných dřevin	34
Okrasné dřeviny	36
Jehličnany a jinany	36
Listnaté stromy s opadavým listem	43
Listnaté keře s opadavým listem	61
Stálezelené listnaté keře.....	81
Popínavé dřeviny.....	87
Seznam použité literatury	94

ÚVOD

Sadovnictví je jedním z oborů zahradnické činnosti, který se zabývá pěstováním okrasných dřevin, růží a květin v okrasných školkách pro zakládání parků, zahrad i ostatních ploch zeleně. K okrasnému sadovnictví rovněž náleží i plánování a projekce zeleně, včetně údržby a ošetřování všech sadovnických úprav. Zahradník – sadovník proto musí znát potřebný sortiment rostlin, jejich nároky, pěstitelské požadavky a možnosti použití. Musí ovládat i základní údaje o budování technických součástí zeleně a jejich údržbě.

Zeleň, tj. stromy, keře, trávnik a květiny, je hlavní složkou všech sadovnických úprav a je významným i nezbytným biologickým prvkem životního prostředí. Měla by provázet člověka v obytném, pracovním i rekreačním prostředí. Hlavním úkolem sadovníka je tedy zlepšení životního prostředí a zejména v sídelních útvarech správně založit a udržet funkční zeleň. Jedná se především o zahrady, parky, aleje i úpravy ve volné krajině vybavené pro odpočinek, rekreaci a kulturní vyžití občanů. Zeleň je v osídlené krajině nezbytná z důvodů zdravotních, hospodářských, výchovných a estetických.

Všechny základní odborné pojmy z oboru sadovnictví jsou vysvětleny v učebnici *Základy zahradnické výroby*.

SADOVNICKÉ ÚPRAVY

DRUHY ZELEŇ

Zelené plochy nejčastěji rozdělujeme na zeleň veřejnou a vyhrazenou.

V e ř e j n á z e l e ň je trvale přístupná veřejnosti a řadíme k ní zejména:

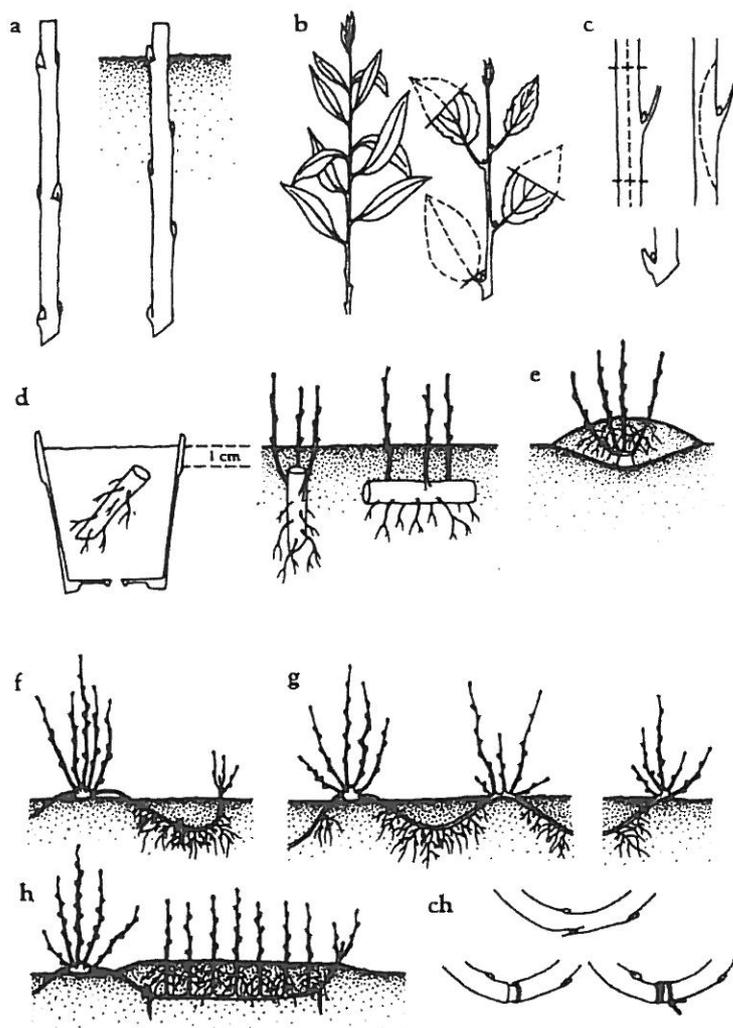
1. městské parky, parčíky, parková náměstí a pásy,
2. sídlištní zeleň,
3. uliční zeleň a doprovodnou zeleň u komunikací,
4. zeleň u významných budov,
5. zeleň pietních území,
6. zeleň hřišť a sportovišť,
7. veřejné historické parky a zahrady,
8. rekreační parky a parkové lesy,
9. doprovodnou zeleň vodotečí a technických děl.

V y h r a z e n á z e l e ň je veřejnosti nepřístupná nebo přístupná jen omezeně. Řadíme k ní:

1. školní a nemocniční zahrady,
2. neveřejná sportoviště,
3. uzavřené parky u kulturních zařízení,
4. botanické a zoologické zahrady,
5. zeleň továren, vodáren a jejich ochranných pásem,
6. zeleň výstavišť, úřadů a jiných organizací,
7. hřbitovy a pohřebiště,
8. zeleň soukromou a jinou užitkovou zeleň.

K základním vegetačním prvkům při zakládání parků a zahrad řadíme i úpravy terénu, přírodní útvary a přírodní vodní plochy. Doplňujícími prvky jsou cesty, hřiště pro děti, mládež a dospělé včetně jejich zařízení a jiné stavby a drobná architektura (lavičky, pergoly, zídky, schodiště, skalky apod.).

K realizaci sadovnické úpravy, parku nebo zahrady, slouží s a d o v - n i c k é p l á n y a jejich součásti. Je to především vlastní sadovnický plán, osazovací plán, technický plán, detailní osazovací plány květinových záhonů, skalek apod.

Způsoby vegetativního množení listnáčů:
a – dřevité řízky, *b* – bylinné řízky, *c* – očkové řízky, *d* – kořenové řízky,
e – kopčení, *f* – hřížení jednoduché, *g* – hřížení hadovité, *h* – hřížení
 paprskové, *ch* – úprava výhonů pro rychlejší zakořeňování